σια αρχή να έχει τη δυνατότητα, να επιβάλει κυρώσεις κατά της εταιρίας, όπως δημόσια κριτική, προσωρινή διακοπή του δικαιώματος εκφώνησης των αξιών της στο χρηματιστήριο κλπ.

'Αρθρο 8

Η προβλεπόμενη από το άρθρο αυτό συνεργασία των «αρμοδίων αρχών», που διαθέτουν τις απαραίτητες «αρμοδιότητες και εξουσίες ελέγχου», σε συνδυασμό με την στο άρθρο 10 προβλεπόμενη διεύρυνση της επιτροπής σχέσεων βάσει της οδηγίας της 5ης Μαρτίου 1979, είναι σκόπιμη, διότι έτσι καθιστάται περιττή μια ειδική ευρωπαϊκή αρχή.

'Αρθρο 11

Επειδή η Συνθήκη ΕΟΚ δεν παρέχει καμιά βάση για επεμβάσεις ποινικού χαρακτήρα τίθεται το ερώτημα, αν τα κράτη μέλη, βάσει του άρθρου 11 της πρότασης οδηγίας, μπορούν να προβούν στη δίωξη παραβάσεων των διατάξεων που έχουν εκδοθεί βάσει της οδηγίας. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων πρέπει να εξαντλήσει όλες τις δυνατότητες που προσφέρονται στα πλαίσια της επιτροπής επαφών, σύμφωνα με το άρθρο 10, καθώς και ενδεχομένως με προσφυγή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, ώστε οι παραβάσεις να διώκονται κατά τρόπο ομοιόμορφο — και όχι κατά τελείως διαφορετικό τρόπο από χώρα σε χώρα. Διαφορετικά οι κάτοχοι εμπιστευτικών υπηρεσιών θα ήταν δυνατό να μεταφέρουν τις δραστηριότητες τους σε κράτη μέλη που δεν επιβάλλουν βαριές κυρώσεις.

'Αρθρο 12

Μια εναρμόνιση όσον αφορά το περιεχόμενο και το χρονοδιάγραμμα της παρούσας οδηγίας με την πρόταση οδηγίας που προετοίμασε η Επιτροπή σχετικά με τους συμβούλους επενδύσεων φαίνεται σκόπιμη. Οι εμπιστευτικές πληροφορίες που δεν εμπίπτουν στο άρθρο 6 της παρούσας οδηγίας θα ήταν δυνατό να ρυθμισθούν στην οδηγία που αφορά τους συμβούλους επενδύσεων. Σχετικά μπορεί να μνημονευθεί η περίπτωση της δημοσίευσης υπηρεσιών που αφορούν χρηματιστηριακές πληροφορίες που αποκτήθηκαν προσωπικώς ή από συμβούλους επενδύσεων «hot line» που επικαλούνται εικαζόμενες πληροφορίες πλεονεκτικού χαρακτήρα ή που «διαστρέφουν» αυτές τις τελευταίες στο πλαίσιο ευσυνειδήτως παραποιημένων πληροφοριών με σκοπό να προβούν σε προσωπικές δικαιοπραξίες επί των κινητών αξιών για τις οποίες έχει δοθεί σύσταση και αυτό εις βάρος του προσώπου προς το οποίο παρέχονται συμβουλές.

Βρυξέλλες, 16 Δεκεμβρίου 1987.

Ο Πρόεδρος της

Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Alfons MARGOT

Γνωμοδότηση για την πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με τον έλεγχο της απόκτησης και της κατοχής όπλων

(88/C 35/11)

Στις 21 Σεπτεμβρίου 1987, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 100 Α της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την παραπάνω πρόταση.

Το τμήμα κοινωνικών, οικογενειακών, εκπαιδευτικών και πολιτιστικών υποθέσεων στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 10 Δεκεμβρίου 1987 με βάση την εισηγητική έκθεση του κ. Van Dam.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε κατά την 251η σύνοδο ολομέλειάς της (συνεδρίαση της 17ης Δεκεμβρίου 1987), με πλειοψηφία και 11 αποχές, την ακόλουθη γνωμοδότηση:

1. **Γενικές παρατηρήσεις**

1.1. Η Επιτροπή ανήγγειλε στο Λευκό Βιβλίο της, ενόψει της ολοκλήρωσης της ενιαίας αγοράς το 1992, την υποβολή μιας πρότασης σχετικά με την αμοιβαία προσαρμογή της νομοθεσίας των κρατών μελών όσον αφορά τα όπλα (Λευκό Βιβλίο, παράγραφος 55). Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση η δημιουργία της εσωτερικής αγοράς θα έχει ως συνέπεια, όπως προβλέπεται στο Λευκό Βιβλίο, «την κατάργηση των φυσικών συνόρων». Οι εγγυήσεις, που παρέχει σήμερα η δυνατότητα διενέργειας ελέγχων στα σύνορα, πρέπει να αντικατασταθούν, το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1992, από τις εγγυήσεις που θα προκύψουν από διαδικασίες που θα ακολουθούνται στο εσωτερικό των κρατών μελών μάλλον,

παρά στα εσωτερικά σύνορα. Η εξεταζόμενη πρόταση περιορίζεται στην εισαγωγή σε όλα τα κράτη μέλη μιας διοικητικής διαδικασίας σχετικά με την μεταφορά όπλων από το ένα κράτος μέλος στο άλλο, με σκοπό να καταστεί περιττός ο έλεγχος για την κατοχή όπλων στα εσωτερικά σύνορα.

1.2. Η ΟΚΕ πάντα υποστήριζε την υλοποίηση της μεγάλης εσωτερικής αγοράς μέχρι το 1992, περιλαμβανομένων και των κοινωνικών πτυχών του θέματος. Συνεπώς, συμφωνεί καταρχήν με την κατάργηση των ελέγχων σχετικά με την κατοχή όπλων στα ενδοκοινοτικά σύνορα με την επιφύλαξη των παρατηρήσεων που ακολουθούν.

1.3. Η ΟΚΕ κρίνει ωστόσο οπωσδήποτε ότι η παρούσα πρόταση οδηγίας δεν αρκεί, με τη σημερινή της μορφή, για να εξασφαλίσει με τρόπο ικανοποιητικό την επίτευξη του στόχου που περιγράφεται στην παρ. 1.1, δηλ. την αντικατάσταση του ελέγχου στα εσωτερικά σύνορα, ιδιαίτερα όσον αφορά την ασφάλεια των πολιτών της Κοινότητας θα πραγματοποιηθεί υπό ομαλές συνθήκες. Η πραγματοποίηση της Ευρώπης των πολιτών, αν και είναι αναγκαία, δεν πρέπει να αποβεί σε βάρος της ασφάλειάς τους. Η παρούσα πρόταση θα μπορούσε, επειδή δεν περιλαμβάνει αυστηρότερες διατάξεις και συμπληρωματικά μέτρα, να συντελέσει ακουσίως στη διευκόλυνση της απόκτησης και της παράνομης μεταφοράς όπλων.

Για το λόγο αυτό, η ΟΚΕ κρίνει ότι εκτός από την ενίσχυση που απαιτείται με την έννοια μιας αυξημένης ασφάλειας που θα προκύπτει από μια σειρά διατάξεων της παρούσας πρότασης, χρειάζεται να ληφθούν και συμπληρωματικά μέτρα. Κυρίως χρειάζεται να ενταθεί, στα πλαίσια της καταπολέμησης της τρομοκρατίας και της εγκληματικότητας, η συνεργασία μεταξύ των αστυνομιών και των υπηρεσιών ασφάλειας των κρατών μελών (βλ. σχετικά τη δράση της ομάδας Trevi). Υπό το πρίσμα της ενίσχυσης του επιπέδου ασφάλειας θα ήταν επίσης αναγκαίο, σε ορισμένες ειδικές περιπτώσεις, όπως π.χ. στα σύνορα μεταξύ της Ιρλανδικής Δημοκρατίας και του Ηνωμένου Βασιλείου, να διατηρηθεί ο συνοριακός έλεγχος της κατοχής όπλων.

1.4. Ακριβώς λόγω της πολύ μεγάλης διαφοράς που υφίσταται μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών σχετικά με τα όπλα αλλά και επειδή πρέπει να τηρηθεί η προθεσμία του 1992, η Επιτροπή απέφυγε να προτείνει την πραγματική και σταδιακή εναρμόνιση των σχετικών νομοθεσιών, πράγμα που θα αποτελούσε, κατά τη γνώμη της ΟΚΕ, την ιδανική λύση. Επιβάλλεται να σημειωθεί σχετικά, ότι η διαδικασία που προβλέπεται από την Επιτροπή όσον αφορά την υποχρεωτική τήρηση ενός μητρώου θα συντελέσει, σε ορισμένο βαθμό στην εναρμόνιση των νομοθετικών διατάξεων.

1.5. Ο οπλοποιός κατέχει, στα πλαίσια της προτεινόμενης διοικητικής διαδικασίας, ουσιαστική θέση επειδή του ανατίθεται ένας σημαντικός ρόλος όσον αφορά την εφαρμογή των προβλεπόμενων μέτρων. Πρόκειται στην πραγματικότητα για τη συμμετοχή ενός ιδιώτη σε μια διαδικασία που ανάγεται στην αρμοδιότητα των δημόσιων αρχών. Η ευθύνη που ανατίθεται κατ'αυτόν τον τρόπο στον οπλοποιό προϋποθέτει ότι θα υπάρχει μια σειρά εγγυήσεων και ότι θα πληρούνται ορισμένοι όροι (βλ. ειδικές παρατηρήσεις στο σημείο 2.1.3).

1.6. Ο ρόλος των δημόσιων αρχών στις διάφορες φάσεις των προβλεπόμενων διαδικασιών πρέπει να ενισχυθεί.

1.7. Οι διατάξεις του άρθρου 9 παρ. 2 προβλέπουν ότι τα κράτη μέλη θα ενισχύουν τους ελέγχους στα εξωτερικά σύνορα. Η ΟΚΕ κρίνει ότι η διάταξη αυτή έχει εξαιρετική σημασία και ότι η σχετική διατύπωση δεν αντικατοπτρίζει τη σημασία της. Η ΟΚΕ επιμένει στην άποψη ότι είναι οπωσδήποτε αναγκαίο όπως τα κράτη μέλη ενισχύσουν τον έλεγχο σχετικά με την κατοχή όπλων στα εξωτερικά σύνορα της Κοινότητας. Οποιαδήποτε λύση και αν επιλεγεί όσον αφορά την αντικατάσταση των ελέγχων σχετικά με την κατοχή όπλων στα ενδοκοινοτικά σύνορα, θα πρέπει οπωσδήποτε να συνδυάζεται ταυτόχρονα με μια ικανοποιητική ενίσχυση του ελέγχου στα εξωτερικά σύνορα. Επαφίεται στα κράτη μέλη να αποδώσουν ιδιαίτερη προσοχή σ'αυτή την πτυχή του προβλήματος.

1.8. Οι ανωτέρω γενικές παρατηρήσεις δείχνουν καθαρά ότι η ΟΚΕ εκφράζει πολλές επιφυλάξεις σχετικά με τον προσανατολισμό της πρότασης της Επιτροπής. Κρίνει, οπωσδήποτε, αναγκαίο, ενόψει των προπαρασκευαστικών εργασιών και προς συμπλήρωση των γενικών παρατηρήσεών της, να διατυπώσει ορισμένες ειδικές παρατηρήσεις οι οποίες, αν ληφθούν υπόψη, θα συμβάλλουν στη βελτίωση του περιεχομένου της πρότασης.

2. **Ειδικές παρατηρήσεις**

2.1. *Άρθρο 1 και παράρτημα*

2.1.1. Η ΟΚΕ σημειώνει ότι οι ορισμοί που περιλαμβάνονται στο άρθρο αυτό καθώς και στο παράρτημα είναι εμπνευσμένοι από τους αντίστοιχους ορισμούς παλαιότερων διεθνών κειμένων όπως π.χ. η σύμβαση Benelux της 9ης Δεκεμβρίου 1970 σχετικά με τα όπλα και τα πυρομαχικά (την οποία έχει επικυρώσει μόνο ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη) και η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης της 28ης Ιουνίου 1978 (την οποία έχουν επικυρώσει 4 από τα 12 κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας).

2.1.2. Το παράρτημα της πρότασης οδηγίας πρέπει να αναθεωρηθεί αφού ληφθούν υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία:

— ιδιαίτερες δυσκολίες όσον αφορά τον έλεγχο της πώλησης πυρομαχικών τα οποία, σύμφωνα με τους όρους του παραρτήματος, θεωρούνται επίσης ως πυροβόλα όπλα,

— διευκρινήσεις των εννοιών «έγινε μόνιμα ακατάλληλο για χρήση» (σημείο I του παραρτήματος), «ασθενούς ισχύος» (σημείο II του παραρτήματος και του αντικειμένου που έχει επινοηθεί «για να δίνει σήμα συναγερμού» (σημείο III του παραρτήματος).

2.2. *Άρθρο 2*

2.2.1. Οι διατάξεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού πρέπει να εξετασθούν σε συνδυασμό με εκείνες που περιλαμβάνονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 6, οι οποίες έχουν σαν σκοπό να αποφευχθεί ότι θα ήταν δυνατό κατά την προσπάθεια προστασίας της εθνικής αγοράς όπλων να θιγούν οι κανόνες του ανταγωνισμού. Επιβάλλεται

όπως ο στόχος αυτός διατυπωθεί καλύτερα ώστε να αποφευχθεί η προστασία της εθνικής αγοράς.

2.3. *Άρθρο 3*

2.3.1. Λαμβανομένων υπόψη των παρατηρήσεων που διατυπώθηκαν ανωτέρω σχετικά με τον ρόλο του οπλοποιού στην προβλεπόμενη διαδικασία, είναι απαραίτητο όπως πληρούνται ορισμένες εγγυήσεις και προϋποθέσεις και ιδιαίτερα όσον αφορά:

— τις απαιτήσεις για τα προσόντα που πρέπει να διαθέτουν οι οπλοποιοί (μεγάλες διαφορές όσον αφορά την νομική κατάσταση και την κατάρτισή τους ανάλογα με την χώρα) ώστε να είναι σε θέση να διεκπεραιώνουν χωρίς προβλήματα τις διατυπώσεις που θα πρέπει να εκπληρούν. Οι εγγυήσεις που πρέπει να πληρούν οι οπλοποιοί οι οποίοι αναλαμβάνουν την υποχρέωση να συμβάλουν στην εφαρμογή των προβλεπόμενων μέτρων πρέπει να ενισχυθούν,

— τον έλεγχο του γεγονότος ότι οι οπλοποιοί διεκπεραιώνουν χωρίς προβλήματα τα καθήκοντά τους και τις ενδεχόμενες κυρώσεις (άρθρο 10),

— την αμοιβή για τις πρόσθετες υπηρεσίες που θα παρέχουν οι οπλοποιοί (ιδιαίτερα κατ'εφαρμογή των άρθρων 3 και 4 σχετικά με την πώληση στους ιδιώτες).

2.3.2. Επιδοκιμάζεται, καταρχήν, η τήρηση μητρώου από τον οπλοποιό, η οποία καθιστά δυνατή την εξακρίβωση του ατόμου που αγόρασε ένα πυροβόλο όπλο. Όσον αφορά την ευθύνη για την τήρηση του μητρώου η ΟΚΕ παραπέμπει στις γενικές της παρατηρήσεις.

2.3.3. Η ΟΚΕ κρίνει ότι η μεταφορά ενός πυροβόλου όπλου προς τη χώρα διαμονής πρέπει να πραγματοποιείται με τη μεσολάβηση ενός οπλοποιού κατόχου ειδικής άδειας, που έχει εκδοθεί από τις αρχές της χώρας αυτής (βλ. άρθρο 6).

2.4. *Άρθρο 4*

2.4.1. Σημειώνεται ότι οι διατάξεις του άρθρου 4 δεν εφαρμόζονται στην περίπτωση πώλησης ή μεταβίβασης της κυριότητας μεταξύ ατόμων που διαμένουν στην επικράτεια του κράτους μέλους στο οποίο πραγματοποιείται η πώληση ή η μεταβίβαση της κυριότητας (περίπτωση κατά την οποία ο πωλητής είναι ιδιώτης).

2.5. *Άρθρο 5*

2.5.1. Σύμφωνα με το άρθρο 5 τα κράτη μέλη απαγορεύουν τη διάθεση πυροβόλων όπλων σε άτομα που διαμένουν σε άλλο κράτος μέλος, εκτός αν τα άτομα αυτά έχουν λάβει σχετική άδεια που έχει εκδοθεί από το κράτος μέλος διαμονής. Θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα ώστε η διάταξη αυτή να συμβιβάζεται με τις διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο, στο οποίο διευκρινίζεται ότι το κράτος μέλος προορισμού απλώς ειδοποιείται για τη μεταφορά (βλ. παρατηρήσεις σχετικά με το άρθρο 6).

Η ΟΚΕ εκφράζει την ανησυχία της για τον αόριστο χαρακτήρα του άρθρου.

Η κατοχή και εμπορία όπλων είναι απαραίτητο να ελέγχονται αποτελεσματικά. Η ΟΚΕ πιστεύει ότι η παράδοση όπλων σε ιδιώτες επιβάλλεται να υποβληθεί σε αυστηρότερο έλεγχο. Το κράτος, στο οποίο πωλούνται τα όπλα, δεν θα πρέπει να επιτρέπει την παράδοση παρά μόνον βάσει εξουσιοδοτήσεως του κράτους προορισμού (των όπλων). Γενικά, η ΟΚΕ καλεί το Συμβούλιο να προωθήσει τη θέσπιση διατάξεων που να καθιστούν δυνατό τον αυστηρό έλεγχο της πώλησης όπλων σε ιδιώτες.

2.5.2. Η ΟΚΕ διαπιστώνει ότι εναπόκειται στα κράτη μέλη να καθορίσουν τα μέσα με τα οποία θα εξασφαλίσουν ότι τα πυροβόλα όπλα που διατίθενται σε άτομα τα οποία διαμένουν σε τρίτη χώρα εγκαταλείπουν πράγματι την επικράτεια της Κοινότητας. Η ΟΚΕ εκφράζει επιφυλάξεις ως προς το σημείο σχετικά με τα άτομα που είναι κάτοικοι τρίτης χώρας. Φοβάται μήπως γίνει κατανοητή σαν υποχώρηση της Κοινότητας έναντι των υποχρεώσεών της στον τομέα της ασφάλειας, στην πάλη κατά του λαθρεμπορίου όπλων και την εγκληματική βία.

2.5.3. Η ΟΚΕ κρίνει ότι όσον αφορά την πώληση και τη διάθεση πυρομαχικών, που αναφέρεται στην παράγραφο 2, η έκφραση «για μικρές ποσότητες» είναι πολύ ασαφής και μπορεί να δώσει αφορμή για διαφορετικές ερμηνείες.

2.6. *Άρθρο 6*

2.6.1. Σύμφωνα με τη διαδικασία μεταφοράς που προβλέπεται στο άρθρο 6, η άδεια για τη μεταφορά ενός πυροβόλου όπλου προς ένα κράτος μέλος εκδίδεται από το κράτος μέλος εξαγωγής. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού χρειάζεται να διευκρινισθούν περισσότερο ειδικά όσον αφορά:

— την ευθύνη που φέρει το κράτος μέλος εξαγωγής όσον αφορά τον έλεγχο της σχετικής ενέργειας σε επίπεδο ασφάλειας (μεταφορά και/ή άφιξη στο άλλο κράτος μέλος),

— τις συνθήκες μεταφοράς από την πλευρά της ασφάλειας (τύπος δέκτη, κλειδαριές, σφραγίδες κλπ.),

— τον τόπο στον οποίο το όπλο φθάνει στη χώρα προορισμού. Ενόψει των ανωτέρω παρατηρήσεων αναφορικά με το άρθρο 3 πρέπει να προβλεφθεί ότι η μεταφορά (πυροβόλου όπλου) προς τη χώρα διαμονής πρέπει να γίνεται μέσω ενός οπλοποιού που κατέχει ειδική άδεια, εκδοθείσα από τις αρχές της χώρας αυτής.

2.6.2. Για να υπάρχει σαφής αντίληψη για την μελλοντική κατάσταση, η ΟΚΕ θα επιθυμούσε να αναφέρει η Επιτροπή στην αιτιολογική της έκθεση τις επιπτώσεις που θα έχει η εφαρμογή της πρότασής της στα συστήματα έκδοσης αδειών εξαγωγής και εισαγωγής που ισχύουν στα κράτη μέλη, τόσο όσον αφορά τις ενδοκοινοτικές μεταφορές όσο και τις μεταφορές με τρίτες χώρες. Η ΟΚΕ κρίνει ότι θα πρέπει να αποφευχθεί η έκδοση δύο αδειών για το ίδιο άτομο.

2.7. *Άρθρο 7*

2.7.1. Η ΟΚΕ διαπιστώνει ότι ο έλεγχος όσον αφορά την τήρηση της προθεσμίας των 48 ωρών που αναφέρεται στο τέλος της πρώτης παραγράφου θα είναι πολύ δύσκολος αν όχι αδύνατος.

2.7.2. Επιδοκιμάζεται καταρχήν μια λιγότερη αυστηρή ρύθμιση σχετικά με την κατοχή πυροβόλων, κυνηγητικών ή αθλητικών όπλων, κατά τη διάρκεια ταξιδιού διαμέσου κρατών μελών. Υπάρχουν όμως φόβοι ότι η διαδικασία σχετικά με την παροχή της «δήλωσης» που προβλέπεται για την περίπτωση αυτή δεν είναι ανάλογα ελαστική και πρακτική, ιδιαίτερα όσον αφορά τις ενδείξεις που απαιτούνται στην τέταρτη περίπτωση της δεύτερης παραγράφου. Θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα ώστε τα ενδιαφερόμενα άτομα να μην υποβάλλονται σε χρονοβόρα και κουραστικά διαβήματα. Η ΟΚΕ συνιστά να καθιερωθεί μια διεθνής άδεια που να ισχύει σε ολόκληρη την Κοινότητα. Παρόμοια άδεια θα μπορούσε ιδιαίτερα να περιέχει τις πληροφορίες που μνημονεύονται στις τρεις πρώτες της παρ. 2 του άρθρου 7. Με βάση αυτό το έγγραφο οι ενδιαφερόμενοι θα δύνανται να λαμβάνουν ευκολότερα την άδεια που απαιτείται από τις αρχές της χώρας στην οποία πωλείται το όπλο.

2.8. *Άρθρο 8*

Καμία παρατήρηση.

2.9. *Άρθρο 9*

2.9.1. Η ενίσχυση του ελέγχου σχετικά με την κατοχή όπλων στα εξωτερικά σύνορα της Κοινότητας αποτελεί το απαραίτητο αντίβαρο της κατάργησης των ελέγχων στα ενδοκοινοτικά σύνορα. Η ΟΚΕ αποδίδει πολύ ιδιαίτερη σημασία στην πραγματική ενίσχυση του ελέγχου στα εξωτερικά σύνορα, διαμέσου των αρμόδιων εθνικών αρχών: η Επιτροπή δεν διαθέτει τα μέσα που είναι αναγκαία για την διοργάνωση των εν λόγω ελέγχων. Γι' αυτό το Συμβούλιο οφείλει να διασφαλίσει ότι οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα λαμβάνουν μέτρα που να συντελούν στην επιδιωκόμενη ενίσχυση των ελέγχων σχετικά με την κατοχή όπλων στα εξωτερικά σύνορα της Κοινότητας.

2.9.2. Θα πρέπει να διευκρινισθεί αν τα «μέσα μεταφοράς» που αναφέρονται στην 3η παράγραφο του άρθρου αυτού περιλαμβάνουν και τις ατομικές μεταφορές.

2.10. *Άρθρα 10, 11 και 12*

Καμία παρατήρηση.

Βρυξέλλες, 17 Δεκεμβρίου 1987.

Ο Πρόεδρος της
Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
Alfons MARGOT